

**ЯКІСТЬ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ:
ГЛОБАЛЬНІ ТА ЛОКАЛЬНІ АСПЕКТИ**

Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції

Київ · 24–25 травня 2012 р.

У трьох томах

Том 3

Економіка сучасності

Дніпропетровськ
Видавець Біла К. О.
2012

часно забезпечити диференціацію і індивідуалізацію навчального процесу; передбачити різні роботи в аудиторії: індивідуальну, групову, колективну.

Основними ознаками комунікативного методу є наступні:

1) основне завдання – навчити учнів (студентів) розмовляти іноземною мовою;

2) основним засобом навчання виступають ділові ігри, що моделюють реальні ситуації спілкування, студентів, та обмежене використання рідної мови під час навчання іноземній;

3) вивчення системи мови (граматики) є переважно інтуїтивним, тобто, від студентів вимагається не механічне заучування граматичних правил, а інтуїтивне відчуття правильно побудованих фрагментів мовлення.

Таким чином, ефективність комунікативно спрямованого навчання іноземних мов у вищій школі залежатиме від бажання і здатності викладачів скористатися позитивним досвідом вітчизняних і іноземних учених і практиків щодо гуманістичного підходу у навчанні. Методи навчання іноземних мов, які ґрунтуються на гуманістичному підході, допомагають розкрити творчий потенціал студентів і сприяють розвитку та самовдосконаленню навчально-комунікативного процесу.

К.м.н. Маринчина І.М., к.м.н. Гайдуков В.А.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці, Україна

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ ВИКЛАДАННЯ У МЕДИЧНОМУ ВНЗі

Сьогодні можна стверджувати, що кредитно-модульна система, яка витікає з вимог Болонської декларації у медичних вузах, прижилась повністю. Навчаючи студентів, ми зрозуміли основні інновації, які відрізняються від пострадянської системи навчання. Пріоритетом розвитку сучасної освіти України є впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, що забезпечує подальше вдосконалення освітнього процесу, доступність та ефективність освіти, підготовку молодого покоління до життєдіяльності в інформаційному суспільстві, налагодження українськими ВНЗ співпраці з європейським навчальними закладами в сфері навчальної та наукової діяльності, студентські міжнародні обміни, можливість здобуття другої вищої освіти та навчання за магістерськими програмами за кордоном.

Нові умови породжують і нові вимоги до процесу навчання і, звичайно, до педагога. Щоб відповідати сучасним критеріям, вчителю необхідно знати і використовувати новітні інформаційно-комунікативні технології. Сутність питання полягає не в підвищенні рівня знань спеціаліста, а в розвитку здатностей знаходити потрібну інформацію, аналізувати її та впроваджувати у практичну діяльність, оперативно реагувати на інноваційний досвід, а також проектувати, створювати, експериментально апробувати інновації, уміти їх цілеспрямовано розповсюджувати [2].

Викладачеві важливо знати новітні методи викладання, спеціальні навчальні техніки та прийоми, щоб оптимально підібрати той чи інший метод викладання відповідно до рівня знань, потреб, інтересів студентів. Адже методи навчання не є якимись простими «алгоритмізованими одиницями», їх раціональне та вмотивоване використання вимагає креативного підходу з боку викладача, адже «педагогіка є наукою і мистецтвом одночасно, тому і підхід до вибору методів навчання має ґрунтуватися на творчості педагога» [1].

Отже, на нашу думку, в сучасному ВНЗ не має бути місця для таких процесів, як зазубрювання, бездумне завчання матеріалів, що не мають практичної цінності для майбутньої життєдіяльності студентів. Адже гарні знання і вміння їх практично застосовувати є зараз і продовжуватиме залишатися надалі однією з провідних вимог роботодавців.

В цьому плані саме на ВНЗ покладається відповідальність у якісному забезпеченні студентів комплексом знань, вмінь, навичок, це вимагає передусім від навчального закладу систематично створювати умови для підвищення кваліфікації своїх педагогічних працівників, забезпечити заклад належною матеріально-технічною базою. При здійсненні навчального процесу педагогу потрібно використовувати різні дидактичні, схематичні, табличні та інші матеріали. Сучасні програмні засоби загального призначення (текстові процесори, електронні таблиці, програми створення презентацій та інші) дають можливість викладачеві самостійно створювати необхідні навчальні матеріали. Це дозволяє широко варіювати їх структуру, тип, складність відповідно до поставленої дидактичної задачі. Це значно підвищує ефективність заняття та дозволяє педагогу зосередитися на змістовій частині навчального процесу. Для ефективної роботи в сучасних умовах, пов'язаних з більше високим технічним рівнем, з необхідністю формування у студентів вміння вчитися, орієнтуватися в потоці інформації, одержуваної крім традиційних шляхів, ще й через Інтернет, учителям необхідно самому повною мірою володіти новітніми інформаційними технологіями.

При використанні комп'ютера для контролю якості знань студентів досягається: висока об'єктивність оцінки, значне заощадження навчального часу, накопичення статистичної інформації в ході навчального процесу. Аналізуючи статистичні дані (кількість помилок, правильних/неправильних відповідей, звертань за допомогою, часу, витраченого на виконання окремих завдань і т.п.), викладач судить про ступінь і якість сформованості знань у студентів. Педагог має мати у своєму арсеналі контролюючі програми-тестери, вміти організовувати їх ефективне використання. Потрібно організовувати вхідне та вихідне діагностичне тестування. Вихідне тестування проводиться для констатації успішності навчання.

Згідно вимог Болонської декларації студент повинен самостійно освоїти 50% і більше матеріалу навчальної програми. Ця теза не знаходить одностайності думок у викладачів і студентів. Вони підкреслюють – не може бути заочного навчання в медичних професіях. І це правда, але вірно і те, що потік інформації неупинно зростає (знання в медицині подвоюються кожні п'ять років!), що призводить не тільки до кількісного накопичення, а і швидкого застарівання знань. Тому на даному етапі розвитку методичної науки основними методами навчан-

ня є комунікативний та конструктивістський. Навчальна ціль конструктивістського методу полягає у власному активному навчанні студентів. Завдання викладача не навчити, а сприяти навчальному процесу. Ця теза не є новою, адже ще римляни стверджували – що студент не посудина, яку потрібно заповнити, а смолоскип, який треба запалити. Заняття виступає орієнтованим на дію. Навчальний зміст: близькість до дійсності, студентів спонукають самостійно конструювати свої знання (в рамках проектної діяльності). Переваги методу: підготовка студентів до реального життя, реальних життєвих ситуацій.

До інноваційних навчальних методів можна віднести: навчання з комп'ютерною підтримкою, ситуаційний аналіз, метод симуляцій, демонстрація, практичне заняття, метод рольової гри, метод «кейз-стаді» (робота над проблемними ситуаціями, студенти розглядають проблему, аналізують ситуацію, представляють свої ідеї та варіанти розв'язання проблеми в ході дискусії). Практичне заняття. Мета: дозволити студентам застосовувати отримані знання. Дозволити викладачу перевірити на практиці ступінь освоєння студентами навичок. Потребує застосування анатомічних муляжів для клінічного навчання. Метод рольової гри – це один із методів навчання, за якого учасники розігрують різні ролі на основі ситуацій, пов'язаних з темою заняття. Рольова гра є активним методом навчання, засобом розвитку комунікативних здібностей студента. Переваги: розігрування ролей створює сприятливий для навчання клімат, оскільки вся група бере активну участь в інсценуванні реальних ситуацій; учасники випробують себе в реальних життєвих ситуаціях, не піддаючись водночас реальному ризику; учасники можуть відпрацювати нові навички в безпечній обстановці, коли виключається ризик надання неточної інформації пацієнтові. Розігрування ролей допомагає учасникам краще зрозуміти, що відчуває пацієнт у цій ситуації, викладач може продемонструвати ефективні прийоми та прийоми, яких варто уникати; у сценарії рольових ігор можуть включатися конкретні приклади з практики, на які викладач хотів би звернути увагу слухачів. Рольові ігри сприяють розвитку співпереживання, оскільки ставлять учасників на місце їх пацієнтів. Існує велика кількість форм, типів рольової гри. Так, наприклад, можна використовувати рольову гру «На приймальному відділенні», де студенти беруть на себе роль пацієнта та чергового лікаря. Демонстрація. Знайомлячи студентів з новою клінічною навичкою або демонструючи проведення процедури, викладач може робити це різними методами, включаючи: показ слайдів або відеофільму, що демонструють всі етапи та їх послідовність згідно із встановленими стандартами; демонстрація клінічної процедури або навички на анатомічному муляжі; проведення ігрового заняття, під час якого один з учасників грає роль пацієнтки і відповідає на запитання медичного спеціаліста так, як відповів би реальний хворий; демонстрація процедури на реальному пацієнті.

З усього вище сказаного, потрібно зробити висновок, що для викладача сьогодні важливо постійно вдосконалювати власні знання про методи навчання, впроваджувати у власну викладацьку практику новітні освітні концепції, йти в ногу з часом та виховувати плеяду конкурентоздатних майбутніх фахівців на ринку надання медичних послуг.

Список використаних джерел:

1. Волкова Н.П. Педагогіка: навч. посіб./ Н.П. Волкова. – К.: Академвидав, 2007. – 616 с.
2. Федорчук О.С. Використання можливостей мережі Інтернет у діяльності закладів освіти / О.С. Федорчук, Ю.О. Дорошенко // Інформатизація середньої освіти: програмні засоби, технології, досвід, перспективи: навч.-метод. посіб. / за ред. В.М. Мадзігона та Ю.О. Дорошенка. – К.: Педагогічна думка, 2003. – С. 250–272.

Д.филос.н. Пискорская С.Ю.

*Сибирский государственный аэрокосмический университет
имени академика М.Ф. Решетнева, г. Красноярск, Российская Федерация*

ОБРАЗОВАТЕЛЬНЫЕ ВЫСТАВКИ КАК СРЕДСТВО КОММУНИКАЦИИ

Современный этап развития общества актуализирует необходимость эффективной коммуникации в образовательном пространстве.

Прежде всего, это связано с современным состоянием рынка образовательных услуг, а именно, с их разнообразием, вызывающим необходимость разъяснений по поводу видов, особенностей и качества услуг, оказываемых высшими учебными заведениями. Во всем мире выставки, презентации и сопровождающие их мероприятия играют роль двигателя экономики, катализатора технического и коммерческого прогресса [1; 2], не является исключением и сфера образования. Участие в выставке – это комплексный инструмент, позволяющий образовательным учреждениям продвигать свои услуги, знакомиться с конкурентами, привлекать партнеров, оценить рынок и т.д. Каждая выставка является своеобразным срезом вполне конкретной рыночной ситуации, она дает возможность не только осуществлять поиск соответствующих рынков (выпускники школ, лицеев, колледжей), но и участвовать в выходе на эти рынки с помощью наиболее эффективных способов. Важным моментом здесь выступает то, что выставочная деятельность играет большую роль в формировании «правильного» восприятия образовательного учреждения и оказываемых им услуг.

В качестве структурных элементов выставки выделим:

1) цель, как идеальное представление о желаемых выставочных результатах, позволяющую прогнозировать действия организаторов выставки в отношении экспонентов и посетителей и определяющую характер связей и взаимодействия субъектов выставки;

2) мотивы, раскрывающие социально и личностно значимые побудительные причины осуществления выставочной деятельности (выявление и осознание ведущих мотивов экспонентов и посетителей – ключевое звено в уточнении характера взаимодействия организаторов и участников выставки, при этом принципиально важно формирование продуктивных мотивов, на основе которых определяются значимые цели и конкретные задачи);

3) средства – необходимый и достаточный инструментарий для осуществления выставочной деятельности;

4) трудовые операции (действия), обычно включающие: